

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 110. Rainutii Pallavini Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](#)

§. CX.

Sæc. XVIII.
A. C. 1712.

Rainutii Pallavicini Cardinalis
decessus.

Hunc fatali mortis necessitate sequebatur Rainutius Pallavicinus Parmensis Comes, qui magni nominis Magistris traditus, egregium in humioribus literis, Philosophia & Jurisprudentia tum Canonica tum civili profectum fecerat. Adolescentiam egressus, & Monachii in Bavaria ab Electore perbenigne exceptus, Doctoratus insignia retulit, librumque, cui titulus: *Imago magni Principis typis edidit.* Paulopost in patriam reuersus, in nobili *Judicum* Collegium recipitur, & in Ecclesiæ Cathedralis Canonicum assumptus, Romam contendit, ubi inter Aulæ Pontificiæ Praefules receptus, primo plurimum Urbium Gubernator, postea Melitæ Inquisitor, ac rursus Romanam revocatus, S. Concilii Congregationi a secretis, Romanæ Urbis gubernacula tenuit: brevi tamen cum Martinio Cæsareo Oratore in contentione venit, eoquod in publica supplicatione primum post Cardinales locum alias solis Principum Legatis proprium occupasset, quæ etiam controversia, nequidem Martinitio Viennam revocato

Gg 2

se.

§. CX.

Sæc. XVIII. sedata est: Mortuo enim Innocentio XII.
A. C. 1712. Clemens XI. Cæsari minus additus

Pallavicino Legatos in publicis functionibus præcedendi jus publico decreto asseruit: Vix hujus contentioꝝ æstus deferbuit, cum acrior moleſta Gubernatoris muneris pedissequa, Pallavicinum insectaretur; ubi enim in Michaelem d'Avalos Marchionem de Vasto Cæſareæ partis studioſissimum Pontificis jussu judicij acta instruxerat tam invidiam in se concitavit, ut Imperator Pontifici viginti septem querelarum capita objectaret, & Pallavicinum non modo a Romana Purpure excludi, sed & omnibus Pontificationibus expelli peteret: Leopoldo demum Cæſare fatis functo, cum Iosephus Imperator Cusanum & Saxo-Citiensem Cardinalium Collegio adscribi ardenter exoptaret, abolita pristinæ indignationis memoria Pallavicinus Purpuram obtinuit, qui tamen humanarum rerum tædio affectus, totum se Deo consecravit, atque ab omni Aulæ strepitu abhorrens, vitam ab oculis hominum vix non remotam aliquamdiu egit, donec apoplectico afflulto obrutus, & per plures septimanas, rationis, omniumque sensuum usu defititus, denique die trigesima Julii cederet, annos natus octoginta & unum.

§. CXL